

calamitatibus eodem confundere cogunt, ut qui punitus,
 cum fuisset supplicium, eundem nunc Dei fuerit carai,
 fœna, ut in eo tanquam in orbe terrarum & deatōnis
 versus mundus appiuit suerant, ac summe defatiga,
 tum Dei Edium exipit non staudissimo. Pius finu
 sed Loreati crucis ligro, explicantemq; brachia non
 ad cara Parentis amplexum, sed ad luctuosissimam
 mortem. Nec patibulo satis expleta rabies, ferro
 etiam confiti pedes, et manus pependere. Vos gra.
 vinski patibulum fuerit, an additamentum patibu,
 hi considerate. Quid commemorem in ardentissimas
 fœti nouerale poulum? quid infame consortium, ac
 publican latrouinis fidem? quid Parentis exanimata
 conspectum? et gualoren? socios à religione delapsos?
 conuictorum amicos, diffidiles uentis ne, an morientis
 obitus? et vitam cum morte luctantem? quam multa
 sunt in vno supplicio supplicia? quot in vno fœre
 fœra? Quid sic dicam? scelus intolerandum fuit,
 non coluisse Anadi regem, facinus inmanissimum
 contempisse, lauerasse nateuitis palnare flagitium,
 parricidium execrandum cauidisse verberibus: quid
 exquisitissimis supplicijs affuisse? quid omnem illis
 sanguinem exorbuisse? quid in crucem in oculis pro,
 darissima ciuitatis extulisse? quid Innocentissimu